

Korunovace

2021

Ian Smid

KORUNOVACE 2021

Ian Smid

Korunovace 2021

Ian Smid

Text © 2019, Ian Smid

Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2019

Obálka © 2019 Lukáš Vik

Fotografie na obálce: ©© [Balou46](#)

1. vydání © 2019, [Lukáš Vik – E-knihy hned](#)

1. vydání © Lukáš Vik, 2019

ISBN ePub formátu: 978-80-7536-288-9 (ePub)

ISBN PDF formátu: 978-80-7536-289-6 (PDF)

Konverze do elektronických formátů:

Lukáš Vik

<http://www.lukasvik.cz>

Události zde popisované jsou smyšlené a prokazatelně se (dosud) nestaly.

Korunovace 2021

Hlas moderátorky: To byly zprávy Českého rozhlasu Radiožurnál a teď už předávám slovo kolegům Lucii Novákové, Jiřímu Muchovi a Janu Skromnému a jejich zvláštnímu vysílání.

Zazní hudební předěl ze zvonů a fanfár a redaktoři Radiožurnálu se ujímají svých rolí hostitelů.

Nováková a Skromný: Dobré ráno.

Mucha: Dobré ráno, milí posluchači při dnešním opravdu mimořádném vysílání Českého rozhlasu Radiožurnál. S kolegyní Lucií Novákovou a Janem Skromným vás budeme provázet celým slavnostním dopolednem.

Nováková: Už včera jsme s vámi byli na večerní bohoslužbě na Vyšehradě a přiblížili jsme vám i to, co se dělo v okamžicích kamerám nepřístupným. Dnes použijeme podobný přístup, takže i vy, kteří nebudete z jakéhokoli důvodu u televizních obrazovek, nebo přímo v ulicích, si budete moci udělat představu o tom, co se dnes v Praze bude dít.

Mucha: Celé dopoledne vás čekají přímé vstupy prokládané komentáři našich kolegů a odborníků

na slovo vzatých. Už za pár okamžiků si promluvíme s komentátorem Radiožurnálu Petrem Nováčkem.

Skromný: Dobré časné ráno, Petře. Co prvního Vás napadne, kdybyste měl okomentovat dnešní den?

Nováček: Dobré ráno, Honzo, vám i posluchačům. Během doby, co svou práci dělám, jsem to neřekl často, ale dnešek je opravdu mimořádný den a nejde jen o to, že se po více jak sto letech vrací na český trůn korunovaná hlava, ale spíše o to, že dnešek je vyvrcholením neuvěřitelných měsíců, které tato země v poslední době zažívala. Začalo to státním pohřbem, prvního a zároveň posledního přímo voleného prezidenta dnes již bývalé České republiky a skončí to, alespoň prozatím, korunovací hraběte Jiřího na českého krále.

Skromný: Alexander Mitrofanov včera ve svém sloupku v Právu napsal, že se pomalu uzavírají ústavní prostná, která jsme zažívali. Souhlasíte s jeho hodnocením?

Nováček: Ten výraz se mi opravdu líbí, protože je dost trefný. Stejně jako v gymnastice i my jsme si užili mnoha salt, několika nedotočených a několika přetočených skoků, ale v konečném důsledku zvládnutých, o čemž svědčí dnešní korunovace.

Celkový umělecký dojem ale musíme ještě s odstupem času zhodnotit.

Skromný: A jaké je vaše aspoň předběžné hodnocení?

Nováček: Jedná se o zakončení neuvěřitelné vůle po kompromisu, kterou naše politická reprezentace prokázala. Samozřejmě že to není kompromis absolutní, ale v oblasti, řekněme, státního zřízení a odpovídajících změn ústavy bezprecedentní. Poslední srovnatelnou změnou jsme prošli po listopadových událostech devětaosmdesátého roku.

Skromný: Mohl byste shrnout a okomentovat podle vás klíčové okamžiky zmiňovaných změn?

Nováček: Před chvílí jsem řekl, že to začalo státním pohřbem, ale vlastně to bylo už dříve. Už na konci roku 2019, než se jeho zdravotní stav začal dramaticky zhoršovat a už se nedařilo dál lhát o jeho skvělém zdraví, se napříč vedením politických stran řešilo, co dál. Teď už si to můžeme upřímně říct, ale po ruce nebyl žádný vhodný kandidát. Takový, který by začal opravdu společnost sjednocovat, a ne dále polarizovat. Společnost se dramaticky dělila, svědčila o tom přeplněná náměstí českých měst a ostré reakce z táborů podporovatelů prezidenta.

Druhým zásadním bodem byla zhoršující se situace v Evropě týkající se uprchlíků a bezprecedentní tlak Bruselu na dodržování kvót stanovených pro jejich přerozdělování. Čeští politici neustále hovořili o českých zájmech. Zatímco u nás doma celkem plamenně, v centrále Unie už méně zapáleně.

A třetím, podle mne zejména v souvislosti s Brexitem, stejně zásadním bodem, bylo čím dál hlasitější volání bruselských úředníků a některých významných evropských politiků po větší federalizaci Unie.

Skromný: To ale nebyla žádná nová myšlenka.

Nováček: To sice ne, ale získávala čím dál tím reálnější obrysy. Upřímně řečeno, Brusel se vždycky snažil hovořit do všeho od kvót na poměr žen ve vedení soukromých firem, přes elektronická zařízení v autech, po národní legislativu.

Skromný: To by samo o sobě vystačilo na nejednu debatu.

Nováček: Přesně tak. Zároveň to ale byla relativně snadná cesta k získání politických bodů, něco jako eurokarta v seriálu „Jistě, pane ministře“, kdy její veřejné odmítání vyneslo ministra Jima Hackera do funkce britského premiéra.

Skromný: A u nás to vyneslo hraběte Jiřího na trůn?

Nováček: To samozřejmě ne, on byl přece celou dobu mimo ta politická prostná, o kterých jsme hovořili před chvílí.

Spíš jde o to, že se všechny strany, samozřejmě kromě komunistů, kde to ale člověka nepřekvapí, shodly, že cestou, jak trvale zachovat národní suverenitu i v těchto turbulentních dobách, je vrátit se k modelu, kdy se hlava státu nemění podle aktuálních politických nálad, ale je naopak skutečně apolitická, nad politikou vůbec, a je vůbec takovým trvalým zosobněním národní identity, hrdosti a suverenity. Monarchie pak byla logickou volbou.

Skromný: Domníváte se, že se ta rozpolcenost naší společnosti úplně zacelí?

Nováček: Honzo, po tom marastu, v kterém jsme se tu takovou dobu brodili, tu po kolena, tu po pás, tu po krk, je už teď vidět, že se rány zacelují. Ona ta myšlenka na obnovení monarchie byla vlastně dost populistická, stačilo ji jen dát do toho vhodného kontextu podle toho, s kým jste o ní hovořil. Takzvané tradiční strany nebyly a priori proti, ANO se toho překvapivě rychle chytilo, SPD zase slyšela na tu trochu národoveckou notu, no, a komunisti

s tím samozřejmě souhlasit nemohli. To se ale čekalo celou dobu.

Skromný: Petře, budeme muset pro teď končit, nějaká myšlenka na závěr?

Nováček: Patří se popřát Jiřímu Štrambergovi, aby se jeho příchodem skutečně podařilo naplnit očekávání, která máme.

Skromný: To byl Petr Nováček, komentátor Českého rozhlasu. Petře, pro teď děkuji a zůstaň tu s námi.

Nováková: Podle programu dnešního slavnostního dne je hrabě Jiří v chrámu Petra a Pavla, odkud by se měl zhruba v osm hodin vydat korunovačním průvodem na Pražský hrad. Víc nám o tom řekne náš další host.

Mucha: Vítám mezi námi Davida Tomčíka, duchovního Církve československé husitské, člena přípravného výboru dnešní korunovace, ale také kaplana Vojenské policie. Davide, můžete nám říci, co se právě teď uvnitř chrámu Petra a Pavla děje?

Tomčík: Jeho milost Jiří hrabě Štramberg pocházející ze starobylého moravského rodu se právě teď oddává modlitbám ve společnosti probošta Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě,

nebo zkráceně Vyšehradské kapituly. Nejedná se o ranní mši, ale o modlitbu a rozjímání hraběte Jiřího na počátku jeho velkého dne.

Mucha: Jedná se tedy o soukromou modlitbu, nebo i toto je součástí korunovačního ceremoniálu?

Tomčík: Vlastě obojí. Kdybychom chtěli být hyperkorektní, tak to samozřejmě není součást korunovačního ceremoniálu, protože ten probíhá až v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. Pravda ale je, že toto ranní rozjímání v chrámu Vyšehradské kapituly se datuje nejméně do období Otce vlasti blahé paměti, Karla IV. Ten nechal císař a král Karel IV. upravit pro svou korunovaci 2. září 1347.

Mucha: Vzhledem k tomu, že k této části programu nemají kamery přístup, mohl byste nám podrobněji říci, co uvnitř probíhá?

Tomčík: Probošt Vyšehradské kapituly Monsignor Aleš Opatrný spolu s hrabětem Jiřím odříkávají modlitby jako poděkování Bohu za tento den. Hrabě Jiří je uvnitř sám, bez své rodiny. Podle programu, na jehož sestavení jsem se podílel, je předpoklad trvání modliteb zhruba půl hodiny.